

כדי להסיק בה. והיינו, מותר להתחיל ליקח תבן מערימת התבן ביום טוב אף על פי שלא זימנה מבעוד יום לכך, ולא היה רגיל להסיק ממנה, ואין חושש משום מוקצה.

אבל לא מתחילין ליקח בעצים שב"מוקצה".

הרחבה שמאחורי הבית נקראת "מוקצה", והיא מקום שאין נכנסין ויוצאין בו באופן תמידי, ושם גותנים עצים וכל דבר שאין בדעת האדם ליטלו אלא לזמן מרובה.

ואין ליטול משם עצים, מפני שהם אסורים בטלטול משום איסור מוקצה, ובגמרא מפרש מה החילוק בין ערימת תבן ברישא, ובין עצים שבמוקצה בסיפא.

גמרא:

שינונו במשנה: המביא כדי יין ממקום למקום לא יביאם בסל ובקופה:

ועל כך תנא בברייתא: **אם אי אפשר לשנות, וכגון שזימן אורחים הרבה, וצריך להביא הרבה ביחד, הרי זה מותר להביאם בסל ובקופה, ואף שכן הוא דרכו בחול.**

אתקין רבא במחוזא, התקין רבא בעירו מחוזא דרכים לשינוי נשיאת משאות ביום טוב. וכך התקין:

הכלל הוא, שלא ירבה טורח על ידי השינוי, אלא יקל משאו, או ישנה באופן שאינו עושה טירחה יתירה, ואף שאינו מיקל בטורח.⁽¹⁾

ואצל חנוני הרגיל אצלו ואומר לו: תן לי עשרים ביצים או חמשים אגוזים, עשרה אפרסקין וחמשה רמונים ואתרוג אחד.

ובלבד שלא יזכיר לו סכום מדה.

רבי שמעון בן אלעזר אומר: ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח.

הדרן עלך אין צדין.

פרק המביא

מתניתין:

המביא [המעביר] כדי יין ממקום למקום ביום טוב, לא יביאם בסל ובקופה. לא יכניס שלשה או ארבעה כדים בתוך סל או קופה ויעבירם, משום דהוא נראה כמעשה של יום חול, לשאת משאות.

אבל מביא הוא כד אחד או שנים על כתפו או נושאו לפניו בידו, לפי שהוא שינוי מדרכו בחול [שולחן ערוך].

וכן המוליך את התבן בתוך קופה כדי להסיק את התנור או עבור בהמה, הרי זה לא יפשיל את הקופה לאחוריו, כי גנאי ליום טוב הוא, בכך שנראה כמתכוין למלאכה גדולה, או להוליך למקום רחוק, כדרך חול.

אבל מביאה הוא בידו, שהוא שינוי מדרכו בחול.

2-א ומתחילין בערמת התבן ליקח ממנה תבן

1. נתבאר על פי לשון רש"י, שכתב: "וכשהוא משנה, ישנה להקל משאו ולא להרבות טורח